

ת"פ 53027/05 - מדינת ישראל נגד מוחמד גרבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 21-53027 מדינת ישראל נ' גרבאן(עציר)
בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוחמד גרבאן (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד עינב איטסקו גולד

בשם הנאשם: עו"ד שי לוי

זכור דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש, בניסיון ידי אבן לעבר כלי תחבורה, עבירה לפי סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15.5.21 - בתקופה בה הייתה מתיחות ברחבי הארץ כתוצאה של אירוע צבאי בין מדינת ישראל לארגון החמאס ברצועת עזה (מבצע "שומר החומות") - בסביבות השעה 00:00, הגיע הנאשם יחד עם אחר סמור לגדר ההפרדה לצד המערבי של כביש החוף, בצדומן לנטייב התחבורה לכיוון דרום. הנאשם לבש כובע שחור ומשקפי שחיה. השניים היו מצוידים באבנים במטרה להשליכם על מכוניות חולפות. הנאשם הגיע לגדר ואז הניף אבן גדולה בכוונה לירות אותה לעבר כלי רכב באופן שיש בו כדי לסקן את בטיחותם של הנוסעים בכביש. בטרם הצליח לירות את האבן הגיע למקום כוח משטרתי שהבחן בו והורה לו לעזור. הנאשם הבחן בשוטרים ואז החל להימלט ונעצר לאחר מרדף קצר.

עמדת המדינה לעניין העונש

3. המדינה הזכירה שהARIOU התרחש בעת מבצע "שומר החומות". נטען, שאומנם לא נגרם נזק לאדם או לרכב כתוצאה ממשי הנאשם, אולם היה זה בשל צירוף מקרים וכתוצאה מהגעת השוטרים למקום שהבחן בו.

4. נטען שפטונציאלי הנזק הטעון בעבירה הוא רב מאוד ולא בכדי נקבע עונש מרבי חמור של 10 שנות מאסר לחלופה הקללה שבין החלטות שבסעיף 332 לחוק ועד ל-20 שנות מאסר בגין החלטה החמורה. נטען שלא בכדי קבע בית המשפט העליון שיד המקרא הוא שקבע אם יהיה נזק לרכוש או לאדם או שמא האבן טיפול על

הכביש ולא תגרום נזק (ע"פ 06/0804 פלוני נ' מדינת ישראל).

5. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שלמות הגוף והרכוש ולעתים נפגעת גם קדושת החיים, וכן הערכים החברתיים של שמירת הסדר החברתי והבטיחון האישי של משתמשי הדרך.
6. נטען שהעבירה במקורה זה בוצעה ע"י אדם בגין שהבין את מעשיו, ושהליך ביצוע העבירה מלא. עוד נטען, שעיתוי ביצוע העבירה מהוות נסיבה משמעותית לחומרה, כאשר באותה ימים התרחשו אירועים רבים של הפרעות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי ישראל.
7. המדינה טענה שמתוך העונש ההולם נמצא בין 15-36 חודשים אחדשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.
8. מבחינת פסיקה, אוזכרו המקרים הבאים:
- ע"פ 4671/21 **יצחק אלמליך נ' מדינת ישראל** (1.11.21); שם דובר בנאש שהורשע בעבירה לפי סעיף 233א(ב) לחוק ובאיומים, לאחר שזרק אבנים על כלי רכב שונים כולל המטרונית, פגע בחלק מהם וגרם נזקים. הוא היה בעל עבר פלילי ומاسر על תנאי בראת הפעלה. בערכאה הדינונית נקבע מתוך שבין 16-36 חודשים אחדשי מאסר ונגזרו 21 חודשים מאסר בפועל. בשל ריקע פסיכיאטרי הערעור התקבל באופן חלקי כר שהמאסר על תנאי הופעל בחופף למאסר שנגזר בגין התקיק הנוכחי.
- ת"פ 18225-05-19 **מדינת ישראל נ' דמלו דוד נגוסה** (13.11.19); נאש שהורשע בעבירה לפי סעיף 233א(א) לחוק ובהזק בזדון, וכן בתיק נוסף שככל עבירות של איומים. הנאש שתה אלכוהול וישב בקרבת תחנת אוטובוס, ושידה 3 פעמים אבנים המשמשות לריצוף מדרכות - לעבר אוטובוס, ושני רכבים נוספים. חלק מהאבנים פגעו ברכב וגרמו לב哈哈ה ולנזק פח.. כמו כן, איים הנאש על סוחר בזמן שהוא עצור. לחובת הנאש היה מאסר על תנאי בראת הפעלה. נקבע מתוך שבין 16-40 חודשים אחדשי מאסר בפועל לגבי עבירות סיכון נוספים בתניב תחבורה.
- ת"פ 26470-10-17 **מדינת ישראל נ' הוואלה** (24.10.18); שני נאים בני 18 הורשו בעבירות לפי סעיף 233א(א) לחוק לאחר שנאים 2 יהה אבנים לעבר כלי רכב נושא וגרם נזק לפח ונאש 1 יהה ابن לעבר אוטובוס בו נסעו ילדים, כאשר האבן פגעה בשמשת הרכב והתנפיצה וכתוצאה מכך נפלה אישה בתוך האוטובוס ושבהה צלעות. נקבע מתוך ענישה שבין 16-40 חודשים אחדשי מאסר בפועל.
9. באשר לנסיבות שאין קשרו לעבירה, צוין שמדובר בנאים צעירים כמעט כבן 21, שניתן לגבי תסקירות חיובי, אם כי צינו דפוס התנהגותILDותיים או אימפליסיביים ונגררות אחר קבוצת השיכנות. נטען כי אין מקום לקבל את המלצת הتفسיר.

10. בנסיבות העיון ולאור האמור בתסקיר סבירה המאשימה כי ביתן לגזור עונש ברף התחתון של המתחם.

טייעוני הנאשם לעניין העונש

11. ב"כ הנאש טען שבשונה מהפסיכה שהוצגה על ידי המדינה, CAN מדובר על עבירות ניסיון בלבד, שכתוצאה ממנה לא נגרם כל נזק לרכוש או לנפש.

12. נטען עוד שהרकע למעשה שפורט בכתב האישום אינו יכול לבוא לחובתו של הנאשם ש犯了法, כאשר לא הוכח קשר בין מעשיו לבין המתחיות במדינה באותו תקופה. נטען שישitos הרקע לנאשם עומד בסתייה לתיקון 113 לחוק כאשר הנאשם כלל אינו מסוגל להתמודד עם רകע כאמור ולא יכול לנוהל משפט פלילי ביחס אליו. נטען שאין זה תיקן לציין את הדברים במסגרת כתב האישום אף כרकע כללי. לעניין זה הפנה הסגנור להנחיות פרקליט המדינה 2.19 "מדייניות האכיפה בעבירות של "ידי אבני" מיום 19.11.7. נטען שסעיף 19 להנחיות האמורויות עוסק בנסיבות האירוע בכל הקשור למעצר עד תום ההליכים ונטען שהרकע המתואר בכתב האישום רלוונטי לעניין זה בלבד.

13. נטען שעובדתית כתוב האישום מתאר מצב בו אדם החזיק ابن ורצה ליהוט אותה, אך בפועל לא יידה ועל אף זאת נעצר עד תום ההליכים (זאת כאשר הייתה מוכנות לשחררו באיזוק אלקטרוני אך מטעמים כלכליים הנאשם החליט שלא להשתחרר).

14. הוזכר שהנאשם עוצר מזה כ- 6.5 חודשים, וכן שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה טרם החלו הוכחות ביתיק. עוד הוזכר שהוגש בעניינו תסجيل חיובי המעיד אל שיקום חרב הייתו עוצר.

15. באשר לפסיקה אוזכרו המקדים הבאים:

ת"פ 16-05-16556 **מדינת ישראל נ' יהושע גילקרוב** (18.7.19); שם הנאשם הורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירה לפי סעיף 332 לחוק ועבירות התפרעות לפי סעיף 152 לחוק. באותו מקרה התקיימה התקהלות אסורה של מאות משתתפים בצומת הרחובות בר אילן וشمואל הנביא בירושלים על רקע מעצר סרבן ג'וס מהמגזר החדרי. במסגרת זו חסמו המתפרעים לסייעין את צומת ורחובות נוספים. הנאשם עמד ייחד עם אחרים בפינת הרחובות בה הייתה תנועה ערה של מכוניות והם דרדרו פח אשפה גדול למרכז הצומת והמכוניות שננסעו בצומת נאלצו לבלם בפתאומיות כדי לא להתנגש בפח. ניתן לסקיר שהמליץ על של"צ אך צוין שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשייו. הנאשם היה נודר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי טרם הגיעו בעבירה. בית המשפט הטיל עליו מאסר למשך 45 ימים לריצוי בעבודות שירות ולא הטיל קנס.

ע' פ/21 1116 דיאלדין בדר נ' מדינת ישראל (30.6.21); ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בגדרו

הושתו על המערער 7 חודשים מסר בפועל בגין עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק, לאחר שה הנאשם יודה אבן מרחק של 10 מ' אל עבר רכב הסעות, משומש שדבר ב"רכב הסעות של מתחלים". נקבע שעונש המסר שהוטל אינו חורג מהרמה המקובלת או הרואה, הינו מותן יחסית ומכל בהתחשב בנסיבות, ואין מכך התערבות ערכת הערעור.

- ת"פ 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' יצחק כהן** (17.7.19); באותו מקרה הורשע הנאשם לאחר שמיית ראיות ביצוע עבירה של יdoi אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק. צוין שבאותה תקופה בעקבות מצב ביטחוני, התקהלו במקומות שונים ברחבי הארץ שירות אנשים שהתרפעו וגרמו להפרעות סדר ומהומות. הנאשם זרך אבן לעבר רכב עם לוחית רישוי פלסטינאית שלב בכניסה לכפר תפוח. נקבע שלא הוכח שנגרם נזק כתוצאה מיידי האבן. נקבע מתחם שבין 6-24 חודשים וווטלו 10 חודשים מסר בפועל. צוין שמדובר באדם לא עבר פוללי.

- ת"פ 14331-10-15 **מדינת ישראל נ' אברהם סטרונגרא** (23.4.17); באותו מקרה הורשע הנאשם על פי הודהתו בידיו אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק, לאחר שבשבוע לילה מאוחרת, ברחוב שכם בירושלים, עמד הנאשם עם קבוצת נערים ויודה אבנים לעבר רכבים של תושבים ערבים במקום, ופגע באחד הרכבים. הנאשם היה בן 24 לא עבר פוללי. ניתן תסוקיר שככל מסקנה שעונש מסר בפועל יגרום להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם ונסיגה במצבו. הומלץ על עבודות שירות. נקבע מתחם ענישה שבין 9-30 חודשים מסר, ובית המשפט קבע שיש לסתות מהמתחם לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם ומשיקולי שיקום. הווטלו 6 חודשים לריצו בעבודות שירות.

16. הסגנון הוסיף והתייחס לכך שאין לחובת הנאשם הרשות קודמות, והזכיר שמשמעותו של הנאשם וה הנאשם עצמו ניהלו חיים נורמטיביים. צוין שהנתגש עצמו עבד בשתי עבודות אחת מהן בבית החולים טרם מעצרו.

17. נטען שהנתגש ביצע את העבירה לאחר ששתה. כמו כן, הזכיר שהוא מוחזק במעצר בתנאים קשים ללא זכויות כיוון שהוא מסווג כאסיר ביטחוני.

18. נטען לרף ענישה שבין עבודות שירות אף מעצר עד תנאי לבין רף עליון של 11 חודשים מסר.

19. נטען שיש מקום את עונשו של הנאשם ברף התחתון, שכן מדובר באדם לא עבר פוללי שעוצר מזה תקופה ארוכה.

דברי הנאשם

20. הנאשם אמר שהוא מצטער על מעשיו ובקש סליחה.

תסקירות שירות המבחן

21. בתסקיר תואר שהנائم בן 21, מאורס ועתיד להינשא. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בג'סר א-זרקא ועובד בבתי חולים לניאדו כעובד משק ובמקביל עבד כמלצר באולם אירועים. משפחת מוצאו של הנائم נורמתיבית והוא סיים 12 שנות לימוד ורכש תעוזת בගרות חיליקית. אין לחובתו עבירות קודומות. הוא שלל שימוש בסמים ותיאר שנחחש לשימוש באלכוהול לפני כשבטים וצרך אלכוהול טרם הגיעו העבריה. הואלקח אחריות על מעשיו והסביר שהעבירה בוצעה בתקופה בה התקיימו הפגנות שהתנגדו לפינוי שכונות שייח ג'ראח וטען שהוא נגרר אחר צעירים נוספים שהיו באותו מקום ופועל ללא הפעלת שיקול דעת.

22. בפני שירות המבחן הביע הנائم חרטה על מעשיו והעיר שסתובכוו קשורה להיוותו בגין-צעיר שביקש לחוש שיר לחברה בסביבת מגוריו. הייתה התרשםות שהוא מבין את הפסול במעשיו וחומרתם וכי ההליך המשפטי ומעצרו מהווים גורם הרתעתי ממשמעותו עבורו. העיר שסבירתו להימנע מההתנהגות דומה בעtid והוא ממלץ להסתפק בתקופת המעצר ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה במהלך ישולב בקבוצה טיפולית. כמו כן, הומלץ על מסר על תנאי, התcheinבות כספית וקנס.

דין

23. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה היו שלמות הגוף והרכוש ושמירה על הסדר הציבורי ובתיוחות הנסיעה בדרכים. היה שמדובר בעבירה ניסיון, קרי, כאשר העבירה המושלמת לא בוצעה, הפגיעה בערכים לא הייתה גבוהה במיוחד, זאת על אף שהפסקת האירוע נבעה ממעצרו של הנائم ולא מתור יוזמתו.

24. הנائم אומנם בגין-צעיר אבל הוא היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם ככל.

25. על פי נסיבות המקרה ונסיבות הענישה המשתקפת מן ההחלטה שהוגשה על ידי הצדדים עולה כי קיים מנעד ענישה רחב ביחס לעבירה זו. במקרה דנן מתחם העונש ההולם נמצא בין 10 - 36 חודשים. זאת בין היתר כיון שאומנם פוטנציאלי הנזק היה חמוץ בהתחשב בזמן ובמקום (ליד כביש מהיר), אך עם זאת יש לזכור שמדובר בעבירה ניסיון שלא הושלמה.

26. במקרה דנן, הנائم נטל אחריות על מעשיו ונינתן לגבי תסקיר חיובי שהמליץ על שיקומו חלף הטלת ענישה נוספת. לא מצאתי כי מדובר בתסקיר שאינו מבוסס וכן נראה כי מדובר באדם בר שיקום. כמו כן, במקרה זה יש מקום להתחשב בכך שתקופת המעצר מחמירה יותר וקשה יותר מאשר תקופת המאסר.

27. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- מסר לתקופה שחופפת את תקופת מעצרו החל מיום 15.5.21 ועד היום.
- צו מבנן לשנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן. הנאשם מוזהר שם לא עומד הצעו המבחן הוא צפוי לחזרה ולהישפט.
- מסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים משך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה וה הנאשם יבצע עבירה אלימה או רכוש מסווג פשע.
- חתימה על התcheinבות כספית בסך 40,000 ₪ שלא לעבור עבירה מסווג פשע במהלך 3 השנים הקרובות.
- קנס בסך 1,500 ₪, ששולם עד ליום 31.1.22.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' בטבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.